Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 31 октомври 2019 г.
(OR. en)

13519/19

**Междуинституционални досиета:**
**2018/0412(CNS)**
**2018/0413(CNS)**

**FISC 412**
**ECOFIN 942**

**БЕЛЕЖКА**

| | |
|---|---|
| От: | Председателството |
| До: | Съвета |
| № предх. док.: | 13374/19 FISC 406 ECOFIN 930 |
| Относно: | Предаване и обмен на имащи отношение към ДДС данни за плащания<br>а) изменения на Директивата относно общата система на ДДС по отношение на изискванията за доставчиците на платежни услуги<br>б) изменения на Регламента относно административното сътрудничество в областта на ДДС по отношение на мерките за борба с измамите с ДДС<br>– Общ подход |

## I. ВЪВЕДЕНИЕ

1. През декември 2018 г. Комисията представи две законодателни предложения относно предаването и обмена на имащи отношение към ДДС данни за плащания:

   i) директива за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение въвеждането на определени изисквания за доставчиците на платежни услуги[1];

   ii) регламент за изменение на Регламент (ЕС) № 904/2010 по отношение на мерки за засилване на административното сътрудничество с цел борба с измамите с ДДС[2].

[1] Док. 15508/18.
[2] Док. 15509/18.

2. Целта на двете законодателни предложения е да се улесни разкриването на данъчни измами от страна на органите на държавите членки и да се допълни действащата регулаторна рамка за ДДС, последно изменена с Директивата за ДДС за електронната търговия[3]. Целите на предложението са:

   i) да се въведат правила на ЕС, които ще позволят на държавите членки да събират по хармонизиран начин данни от регистрите, предоставяни по електронен път от доставчиците на платежни услуги; и

   ii) да се създаде нова централна електронна система за съхранение на информация за плащанията и за последваща обработка на тази информация от длъжностни лица от държавите членки, работещи за борба с измамите, в рамките на Eurofisc (Eurofisc е мрежата за многостранен обмен на сигнали за ранно предупреждение с цел борба с измамите с ДДС, създадена съгласно глава X от Регламент (ЕС) № 904/2010).

3. Европейският икономически и социален комитет представи становището си на 15 май 2019 г.[4] Становището на Европейския парламент все още се очаква.

## II. АКТУАЛНО СЪСТОЯНИЕ

4. След извършената подготвителна работа по време на румънското председателство финландското председателство продължи техническата работа по това досие, за да отговори на опасенията, изразени от държавите членки във връзка с първоначалните предложения на Комисията.

5. След заседанието на работна група „Данъчни въпроси“ от 23 октомври 2019 г. председателството взе предвид редица забележки, направени от делегациите, и представи компромисния текст за обсъждане на заседанието на Комитета на постоянните представители (II част), проведено на 30 октомври 2019 г.

---

[3] Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета от 5 декември 2017 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО и Директива 2009/132/ЕО по отношение на някои задължения, свързани с данъка върху добавената стойност, приложими при доставките на услуги и дистанционните продажби на стоки (*ОВ L 348, 29.12.2017 г., стр. 7*).

[4] *ОВ C 240, 16.7.2019 г., стр. 33.*

6. На това заседание на Комитета на постоянните представители (II част) нито една държава членка не повдигна възражения по същността на компромисния текст в приложението към настоящата бележка, който включваше и началната дата на прилагане на тези два законодателни акта, която е 1 януари 2024 г. Някои делегации обаче посочиха, че все още не са в състояние да оттеглят резервите си за разглеждане, което в някои случаи е свързано и с текущия процес на контрол от страна на националните парламенти.

## III. СЛЕДВАЩИ СТЪПКИ

7. Председателството счита, че компромисният текст, обсъден от Комитета на постоянните представители (II част), постига правилния баланс между някои различаващи се опасения, повдигнати от редица делегации в процеса на преговорите по това досие. Ето защо председателството се надява, че оставащите резерви за разглеждане ще бъдат оттеглени на предстоящото заседание на Съвета по икономически и финансови въпроси и всички делегации ще бъдат в състояние да приемат компромисния текст, приложен към настоящата бележка.

8. В този контекст Съветът се приканва да постигне общ подход по проекта за директива и по проекта за регламент въз основа на компромисните текстове на председателството, поместени в приложението към настоящата бележка, с оглед приемането на директивата и на регламента след редакцията от юрист-лингвистите.

**ПРИЛОЖЕНИЕ**

**ПРОЕКТ ЗА**

**ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА**

**за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на въвеждането на определени изисквания за доставчиците на платежни услуги**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 113 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент[5],

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет[6],

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

[5] ОВ С [...], [...] г., стр. [...].
[6] ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

(1) Директива 2006/112/ЕО на Съвета[7] определя общите задължения за отчитане за данъчно задължените лица във връзка с данъка върху добавената стойност (ДДС).

(2) Разрастването на електронната търговия улеснява трансграничните доставки на стоки и услуги до крайните потребители в държавите членки. В този контекст под трансгранична търговия се имат предвид доставки, за които ДДС е дължим в една държава членка, а доставчикът е разположен в друга държава членка или в трета държава или трета територия. Някои стопански субекти обаче се възползват от възможностите на електронната търговия и посредством измами и избягване на задълженията си във връзка с ДДС печелят неправомерно пазарно предимство. Когато се прилага принципът на данъчно облагане при местоназначението и предвид това, че потребителите нямат отчетни задължения, държавите членки на потребление се нуждаят от подходящи инструменти, за да откриват и упражняват контрол върху извършващите измами стопански субекти. Важно е да се води борба с трансграничните измами с ДДС, предизвикани от измамническото поведение на някои търговци в областта на трансграничната електронна търговия.

(3) При повечето покупки онлайн, направени от европейски потребители, плащанията се извършват чрез доставчици на платежни услуги. За да предостави платежна услуга, доставчикът на платежни услуги разполага със специфична информация с цел идентифициране на получателя на това плащане, както и с данни за сумата и датата на плащането и държавата членка на произход на плащането, както и с информация дали плащането е започнало в помещенията на търговеца. Такъв е по-специално случаят при трансгранични плащания, при които платецът се намира в една държава членка, а получателят на плащането се намира в друга държава членка или в трета държава или територия. Тази информация е необходима, за да могат данъчните органи да изпълняват основните си задачи — откриване на извършващите измами стопански субекти и определяне на задълженията по ДДС. Ето защо е необходимо информацията, държана от доставчиците на платежни услуги, да бъде на разположение на данъчните органи на държавите членки, за да им помогне да идентифицират и да се борят с измамите с ДДС.

[7] Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1).

(4) Важно е доставчиците на платежни услуги да бъдат задължени да водят достатъчно подробни регистри и да докладват определени трансгранични плащания, установени като такива посредством местонахождението на платеца и на получателя на плащането — като част от новата мярка за борба с измамите с ДДС. Следователно е необходимо да се определи специфичното понятие за местонахождение на платеца и на получателя на плащането, както и средствата за установяването му. Местонахождението на платеца и на получателя на плащането следва единствено да поражда задължение за водене на регистър и докладване за установените в Съюза доставчици на платежни услуги, без да се засягат правилата, установени в настоящата директива и в Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета[8] по отношение на мястото на облагаемата сделка.

(5) Въз основа на информацията, с която вече разполагат, доставчиците на платежни услуги могат да определят местонахождението на получателя на плащането и на платеца във връзка с предоставяните от тях платежни услуги, като използват идентификатор на отделна платежна сметка или идентификатор на на платеца или получателя на плащането и тяхното местонахождение.

(6) Като алтернатива, местонахождението на платеца или на получателя на плащането може да бъде определено и посредством бизнес идентификатор на доставчика на платежни услуги, действащ от името на платеца или на получателя, [...] когато финансовите средства се прехвърлят на получателя, без да се създават платежни сметки на името на платеца, когато финансовите средства не са кредитирани по платежна сметка или когато няма друг идентификатор на платеца или на получателя.

[8] Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 г. за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 77, 23.3.2011 г., стр. 1).

(7) В съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета[9] е важно задължението на доставчика на платежни услуги да съхранява и предоставя информация във връзка с трансгранично плащане да бъде пропорционално и ограничено до това, което е необходимо за борбата на държавите членки с измамите с ДДС. Освен това единствената информация, отнасяща се до платеца, която следва да бъде съхранявана, е неговото местонахождение. Що се отнася до информацията за получателя на плащането и самото плащане, от доставчиците на платежни услуги следва да се изисква само да съхраняват и да предават на данъчните органи информацията, която им е необходима за откриване на извършващи измами субекти и за извършване на данъчни проверки. Поради тази причина от доставчиците на платежни услуги следва да се изисква да водят регистри само за трансграничните плащания, които могат да бъдат признак за икономическа дейност. Въвеждането на таван на базата на броя на плащанията, получени от дадено получател за едно календарно тримесечие, може да бъде показател, че тези плащания са получени в рамките на икономическа дейност, като по този начин се изключат плащания за нетърговски цели. При достигането на тавана ще възникват задължения за водене на регистри и докладване на информация за доставчика на платежни услуги.

(8) В еднократно плащане от платец до получател могат да участват няколко доставчици на платежни услуги. Това еднократно плащане може да доведе до няколко прехвърляния на средства между различните доставчици на платежни услуги. Необходимо е всички доставчици на платежни услуги, участващи в дадено плащане, да имат задължение за водене на регистри и за докладване, освен ако не е приложимо специфично изключение. Тези регистри и доклади следва да съдържат информация за плащането от първоначалния платец до крайния получател на плащането, а не за междинните прехвърляния на средства между доставчиците на платежни услуги.

[9] Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

(9) Задължението за водене на регистри и за докладване следва да възниква и в случаите, когато доставчик на платежни услуги получава средства или придобива платежни операции от името на получателя на плащането, а не само когато доставчик на платежни услуги прехвърля средства или издава платежни инструменти за платеца.

(10) Задълженията, посочени в настоящата директива, не следва да се прилагат по отношение на доставчиците на платежни услуги, попадащи извън обхвата на Директива (ЕС) 2015/2366. Поради тази причина, когато доставчиците на платежни услуги на получателя на плащането не се намират в държава членка, доставчиците на платежни услуги на платеца следва да водят регистри и да докладват информацията относно трансграничното плащане. Обратно, с оглед на пропорционалността на задължението за водене на регистри и за докладване, когато доставчиците на платежни услуги на и платеца, и на получателя на плащането се намират в държава членка, само доставчиците на платежни услуги на получателя на плащането следва да водят регистри с тази информация. За целите на задължението за водене на регистри и за докладване даден доставчик на платежни услуги следва да се счита за намиращ се в държава членка, когато неговият BIC или уникален бизнес идентификатор се отнася до тази държава членка.

(11) Поради значителния обем на информацията и чувствителния ѝ характер в контекста на защитата на личните данни, е необходимо и пропорционално доставчиците на платежни услуги да съхраняват регистри за информацията във връзка с трансграничните плащания за срок от три години, за да съдействат на държавите членки в борбата с измамите с ДДС и откриването на извършващи измами субекти. Този срок осигурява достатъчно време на държавите членки да извършват ефективни проверки и да разследват предполагаеми измами с ДДС или да разкриват измами с ДДС.

(12) Информацията, която трябва да се съхранява от доставчиците на платежни услуги, следва да се събира и обменя между държавите членки в съответствие с Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета[10], в който се определят правилата за административно сътрудничество и обмен на информация за целите на борбата с измамите с ДДС.

(13) Измамите с ДДС са общ проблем за всички държави членки, но те поотделно не разполагат непременно с информация, за да гарантират правилното прилагане на правилата за ДДС при трансграничната електронна търговия и за да се борят с измамите с ДДС при този вид търговия. Доколкото целта на настоящата директива — борба с измамите с ДДС — не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки поотделно при наличието на траснграничен елементи поради необходимостта от получаване на информация от други държави членки, но може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приема мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.

(14) Настоящата директива е съобразена с основните права и с принципите, признати с Хартата на основните права на Европейския съюз. По-специално настоящата директива се стреми да осигури пълно зачитане на правото на защита на личните данни, заложено в член 8 от Хартата. Информацията относно плащанията, съхранявана и оповестявана в съответствие с настоящата директива, следва да се обработва само от експерти на данъчните органи, работещи за борба с измамите, доколкото това е пропорционално и необходимо за постигане на целта за борба с измамите с ДДС. Настоящата директива също така спазва правилата, установени с Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета и с Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета[11].

---

[10] Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета от 7 октомври 2010 г. относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност (ОВ L 268, 12.10.2010 г., стр. 1).

[11] Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 39).

(15) По силата на член 42, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета беше осъществена консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните и на 14 март 2019 г. беше получено становище[12].

(16) Поради това Директива 2006/112/ЕО следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

*Член 1*

*Изменения на Директива 2006/112/ЕО*

Директива 2006/112/ЕО се изменя, както следва:

(1) Дял XI, глава 4 се изменя, както следва:

а) Вмъква се следният раздел 2а:

*„Раздел 2а*

*Общи задължения за доставчиците на платежни услуги“;*

[12] ОВ C […], […], стр. […].

б) вмъкват се следните членове 243а—243д:

*„Член 243а*

За целите на настоящия раздел се прилагат следните определения:

(1) „доставчик на платежни услуги“ означава субект, посочен в член 1, параграф 1, букви а)—г) от Директива (ЕС) 2015/2366(*), или физическо или юридическо лице, което се ползва от освобождаване по член 32 от същата директива;

(2) „платежна услуга“ означава стопанските дейности, посочени в точки 3—6 от приложение 1 към Директива (ЕС) 2015/2366;

(3) „плащане“ означава действие съгласно определението в член 4, точки 5 или 22 от Директива (ЕС) 2015/2366, освен в случаите на изключенията, предвидени в член 3 от същата директива;

(4) „платец“ означава физическо или юридическо лице съгласно определението в член 4, точка 8 от Директива (ЕС) 2015/2366;

(5) „получател“ означава физическо или юридическо лице съгласно определението в член 4, точка 9 от Директива (ЕС) 2015/2366;

(6) „държава членка по произход“ означава държавата членка съгласно определението в член 4, точка 1 от Директива (ЕС) 2015/2366;

(6а) „приемаща държава членка“ означава държавата членка съгласно определението в член 4, точка 2 от Директива (ЕС) 2015/2366;

(6б) „платежна сметка“ означава сметка съгласно определението в член 4, точка 12 от Директива (ЕС) 2015/2366;

(7) „IBAN“ означава международен идентификатор на номер на платежна сметка съгласно определението в член 2, точка 15 от Регламент (ЕС) № 260/2012 на Европейския парламент и на Съвета (**);

(8) „BIC“ означава бизнес идентификационен код съгласно определението в член 2, точка 16 от Регламент (ЕС) № 260/2012.

---

(*) Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. за платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 2002/65/ЕО, 2009/110/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 и за отмяна на Директива 2007/64/ЕО (ОВ L 337, 23.12.2015 г., стр. 35).

(**) Регламент (ЕС) № 260/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2012 г. за определяне на технически и бизнес изисквания за кредитни преводи и директни дебити в евро и за изменение на Регламент (ЕО) № 924/2009 (ОВ L 94, 30.3.2012 г., стр. 22).

*Член 243б*

1. За да се постигне целта за борба с измамите с ДДС, държавите членки изискват от доставчиците на платежни услуги да водят достатъчно подробен регистър на получателите и на плащанията във връзка с платежните услуги, които изпълняват за всяко календарно тримесечие, за да могат компетентните органи на държавите членки да извършват контрол върху доставките на стоки и услуги, които в съответствие с разпоредбите на дял V от настоящата директива се смятат за извършени в дадена държава членка.

   Изискването по първата алинея се прилага само по отношение на платежните услуги, предоставяни във връзка с трансграничните плащания. Плащането се счита за трансгранично, когато платецът се намира в една държава членка, а получателят – в друга държава членка или в трета територия или трета държава.

2. Изискването, на което доставчиците на платежни услуги се подчиняват съгласно параграф 1, се прилага, когато по време на календарно тримесечие доставчик на платежни услуги предоставя платежни услуги, съответстващи на повече от 25 трансгранични плащания към един и същ получател.

   Трансграничните плащания, посочени в първата алинея, се изчисляват въз основа на платежните услуги, предоставени от доставчика на платежни услуги по държави членки и по идентификаторите, посочени в член 243в, параграф 2. Когато доставчикът на платежни услуги разполага с информация, че получателят има няколко идентификатора, изчисляването се извършва по получател.

3. Изискването, посочено в параграф 1, не се прилага за платежни услуги, предоставяни от доставчиците на платежни услуги на платеца по отношение на всяко плащане, когато поне един от доставчиците на платежни услуги на получателя се намира в държава членка съгласно неговия BIC или всеки друг бизнес идентификационен код, който недвусмислено идентифицира доставчика на платежни услуги и неговото местонахождение. Доставчикът на платежни услуги на платеца във всички случаи включва тези платежни услуги при изчисляването, посочено в параграф 2.

4. Когато се прилага изискването по параграф 1 за доставчиците на платежни услуги, регистърът:

а) се води от доставчика на платежни услуги в електронен формат за срок от три календарни години, считано от края на календарната година, в която се пада датата на плащането;

б) се предоставя в съответствие с член 24б от Регламент (ЕС) № 904/2010 (*) на държавата членка по произход на доставчика на платежни услуги или на приемащата държава членка, когато доставчикът на платежни услуги предоставя платежни услуги в държави членки, различни от държавата членка по произход.

---

(*) Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета от 7 октомври 2010 г. относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност (ОВ L 268, 12.10.2010 г., стр. 1).

*Член 243в*

1. За целите на прилагането на член 243б, параграф 1, втора алинея и без да се засягат разпоредбите на дял V от настоящата директива, за местонахождение на платеца се счита държавата членка, съответстваща на едно от следните:

   а) IBAN на платежната сметка на платеца или всеки друг идентификатор, който недвусмислено идентифицира платеца и неговото местонахождение;

   б) когато не е приложим нито един от идентификаторите, посочени в буква а) — BIC или всеки друг бизнес идентификационен код, който недвусмислено идентифицира доставчика на платежни услуги, действащ от името на платеца, и неговото местонахождение;

2. За целите на прилагането на член 243б, параграф 1, втора алинея за местонахождение на получателя се счита държавата членка, третата държава или третата територия, съответстваща на едно от следните:

   а) IBAN на платежната сметка на получателя или всеки друг идентификатор, който недвусмислено идентифицира получателя и неговото местонахождение;

   б) когато не е приложим нито един от идентификаторите, посочени в буква а) — BIC или всеки друг бизнес идентификационен код, който недвусмислено идентифицира доставчика на платежни услуги, действащ от името на получателя, и неговото местонахождение.

*Член 243г*

1. Регистърът, воден от доставчиците на платежни услуги в съответствие с член 243б, съдържа следната информация:

а) BIC или всеки друг бизнес идентификационен код, който недвусмислено идентифицира доставчика на платежната услуга;

б) името или наименованието на предприятието на получателя, както е въведено в регистъра на доставчика [...] на платежни услуги;

в) идентификационния номер по ДДС или друг национален данъчен номер на получателя, ако има такъв;

г) IBAN или ако липсва IBAN, всеки друг идентификатор, който недвусмислено идентифицира получателя и неговото местонахождение;

д) BIC или всеки друг бизнес идентификационен код, който недвусмислено идентифицира доставчика на платежни услуги, действащ от името на получателя, и неговото местонахождение, когато получателят получава финансовите средства, без да разполага с платежна сметка;

е) адреса на получателя, ако има такъв, както е въведен в регистъра на доставчика на платежни услуги;

ж) всяко плащане, посочено в член 243б, параграф 1;

з) всички възстановявания на изплатени средства, определени като такива, за плащанията, посочени в буква ж).

2. Информацията, посочена в параграф 1, букви ж) и з), съдържа следните данни:

а) датата и часа на плащането или възстановяването на изплатени средства;

б) сумата и валутата на плащането или възстановяването на изплатени средства;

в) държавата членка по произход на плащането, получено от получателя или от негово име, държавата членка, третата територия или третата държава по местоназначение на възстановяването на изплатени средства, в зависимост от случая, и информацията, използвана за определяне на произхода или местоназначението на плащането или на възстановяването на изплатени средства в съответствие с член 243в;

г) всякаква справочна информация, която недвусмислено идентифицира плащането;

д) когато е приложимо, информация, че плащането е започнало в помещенията на търговеца.“

*Член 2*

1. Държавите членки приемат и публикуват най-късно до 31 декември 2023 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

   Те прилагат тези разпоредби, считано от 1 януари 2024 г.

   Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

*Член 3*

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

*Член 4*

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на

*За Съвета*

Председател

**ПРОЕКТ ЗА**

**РЕГЛАМЕНТ НА СЪВЕТА**

**за изменение на Регламент (ЕС) № 904/2010 по отношение на мерки за засилване на административното сътрудничество с цел борба с измамите с ДДС**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 113 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент[13],

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет[14],

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

[13] ОВ С [...], [...] г., стр. [...].
[14] ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

(1) В Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета[15] наред с другото са определени правила за съхранението и обмена на специфична информация по електронен път.

(2) Разрастването на електронната търговия улеснява трансграничните доставки на стоки и услуги до крайните потребители в държавите членки. В този контекст [...] под трансгранична електронна търговия се имат предвид доставки, за които ДДС е дължим в една държава членка, а доставчикът е разположен в друга държава членка или в трета държава или трета територия. Някои стопански субекти обаче, разположени в дадена държава членка или в трета държава или трета територия, се възползват от възможностите на електронната търговия и посредством измами и избягване на задълженията си във връзка с ДДС печелят неправомерно пазарно предимство. Когато се прилага принципът на данъчно облагане при местоназначението и предвид това, че потребителите нямат отчетни задължения, държавите членки на потребление се нуждаят от подходящи инструменти, за да откриват и упражняват контрол върху извършващите измами стопански субекти. Важно е да се води борба с трансграничните измами с ДДС, предизвикани от измамническото поведение на някои търговци в областта на трансграничната електронна търговия.

(3) Сътрудничеството с цел борба с измамите с ДДС традиционно се осъществява между данъчните органи на държавите членки и се основава на регистрите, водени от стопанските субекти, които участват пряко в облагаемата сделка. Възможно е при трансграничните доставки от стопански субекти за потребители, които са характерни за областта на електронната търговия, тази информация да не е непосредствено на разположение; ето защо данъчните органи имат нужда от нови инструменти, за да се борят ефективно с измамите с ДДС.

[15] Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета от 7 октомври 2010 г. относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност (ОВ L 268, 12.10.2010 г., стр. 1).

(4) При повечето трансгранични покупки онлайн, направени от европейски потребители, плащанията се извършват чрез доставчици на платежни услуги. За да извърши плащане, доставчикът на платежни услуги държи специфична информация с цел идентифициране на получателя на това трансгранично плащане, както и данни за сумата и датата на плащането и държавата членка на произход на плащането. Тази информация е необходима на данъчните органи, за да изпълняват основните си задачи — откриване на извършващите измами стопански субекти и определяне на задълженията по ДДС — във връзка с трансграничните доставки от стопански субекти за потребители. Поради това е необходимо и пропорционално информацията от значение за ДДС, държана от доставчика на платежни услуги, да се предоставя на държавите членки, а държавите членки да съхраняват и предават тази информация на централна електронна информационна система с цел разкриване и борба с измамите с ДДС, по-специално по отношение на доставките от стопански субекти за потребители.

(5) Поради това предоставянето на държавите членки на инструменти за събиране, съхраняване и предаване на информация във връзка с трансграничните плащания и предоставянето на длъжностните лица за връзка в рамките на Eurofisc на достъп до тази информация е необходима и пропорционална мярка за ефективна борба с измамите с ДДС. Тези инструменти са от първостепенно значение, тъй като данъчните органи се нуждаят от тази информация за целите на контрола във връзка с ДДС, за да могат да защитават както публичните приходи, така и спазващите правните норми стопански субекти в държавите членки, което на свой ред представлява защита на заетостта и на европейските граждани.

(6) Важно е обработването от държавите членки на информация, свързана с плащания, да бъде пропорционално на целта за борба с измамите с ДДС. Ето защо държавите членки следва да не събират, съхраняват или предават информация за потребители или платци и за плащания, които вероятно не са свързани с икономическа дейност.

(7) Задълженията по член 243б от Директива 2006/112/ЕО[16] за водене на регистри от страна на доставчиците на платежни услуги изискват от националните компетентни органи да събират, съхраняват, предават и обработват информацията, свързана с плащанията.

(8) Наличието на централната електронна информационна система CESOP, към която държавите членки да предават информацията за плащанията, която събират и съхраняват на национално равнище, ще допринесе за по-ефективната борба с измамите с ДДС. Тази система следва да съхранява, групира и анализира за всеки отделен получател цялата предавана от държавите членки информация за плащания, която е от значение за ДДС. CESOP следва да дава възможност за цялостен обзор на плащанията, които получателите получават от платци, намиращи се в държавите членки, и да предоставя на длъжностните лица за връзка в рамките на Eurofisc резултатите от конкретния анализ. Тази информационна система следва да разпознава многократните записи на едни и същи плащания (напр. едно и също плащане може да бъде отчетено както от банката, така и от издателя на картата на даден платец), да прочиства информацията, получена от държавите членки (напр. да премахва дублираща се информация, да поправя грешки в данните и т.н.), и да позволява на длъжностните лица от държавите членки за връзка в рамките на Eurofisc да сверяват данните за плащания с информацията за ДДС, с която разполагат, да извършват търсения за целите на разследването на предполагаеми измами с ДДС, или да откриват измами с ДДС и да добавят допълнителна информация.

[16] Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1).

(9) Данъчното облагане е важна цел от широк обществен интерес за Съюза и за държавите членки и това се признава във връзка с ограниченията, които може да бъдат наложени върху задълженията и правата съгласно Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета[17] 5 и по отношение на защитата на информацията съгласно Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета[18]. Ограниченията във връзка с правата за защита на данните са необходими поради естеството и обема на тази информация, идваща от доставчиците на платежни услуги, и следва да се основават на конкретните и предварително определени условия и характеристики, изложени в членове 243б—243г от Директива 2006/112/ЕО. Тъй като данните за плащанията са от особено чувствително естество, на всички етапи от обработването им е необходима яснота кой е администраторът или обработващият лични данни в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 и Регламент (ЕС) 2018/1725. Поради това в актовете за изпълнение на Комисията следва да се определят отговорностите на държавите членки и на Комисията в това отношение в съответствие с процедурата, предвидена в член 58, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 904/2010.

---

17 Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

18 Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 39).

(10) Поради това е необходимо да се наложат ограничения върху правата на субектите на данни в съответствие с член 55, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 904/2010. В действителност прилагането на правата и задълженията на субектите на данни в тяхната цялост би намалило значително ефективността на борбата с измамите с ДДС и би създало условия субектите на данни да възпрепятстват текущите анализи и разследвания поради огромния обем информация, изпращана от доставчиците на платежни услуги, и възможния голям брой искания от субекти на данни към държавите членки, Европейската комисия, или и двете. Това би застрашило ефективността на системата и възможностите на данъчните органи да преследват целта на настоящия регламент, тъй като търсенията, анализите, разследванията и процедурите, извършвани в съответствие с настоящия регламент, биха били изложени на риск. Следователно целта за борба с измамите с ДДС не може да бъде постигната с други, по-малко ограничителни мерки със същата ефективност. Освен това посочените ограничения съблюдават същността на основните права и свободи и са необходими и пропорционални мерки в едно демократично общество.

(11) Само длъжностните лица за връзка в рамките на Eurofisc следва да имат достъп до съхраняваната в CESOP информация за плащанията, и то единствено за целите на борбата с измамите с ДДС. Тази информация може да се използва, в допълнение към определянето на ДДС, и за определянето на други налози, мита и данъци, установени с Регламент (ЕС) № 904/2010. Информацията не следва да се използва за други цели, например търговски.

(12) При обработването на информацията всяка държава членка следва да спазва ограниченията на пропорционалността и необходимостта за целите на разследването на предполагаеми измами с ДДС или за откриване на измами с ДДС.

(13) За гарантиране на правата и задълженията по Регламент (ЕС) 2016/679 обаче е важно информацията във връзка с плащанията да не се използва за автоматизирано индивидуално вземане на решения и затова следва винаги да се сверява с друга данъчна информация, намираща се на разположение на данъчните органи на държавите членки.

(14) За да се подпомагат държавите членки в борбата с данъчните измами и в откриването на измамите, е необходимо и пропорционално доставчиците на платежни услуги да пазят записи с информацията във връзка с плащанията за срок от три години. Това е достатъчен период от време за държавите членки, за да извършат ефективни проверки и да разследват предполагаеми измами с ДДС или да открият измами с ДДС, и е пропорционален, като се имат предвид огромният обем информация за плащанията и нейната чувствителност, що се отнася до защитата на личните данни.

(15) За целите на борбата с измамите с ДДС длъжностните лица за връзка в рамките на Eurofisc от всяка държава членка следва да имат достъп до информацията, свързана с плащанията. Надлежно упълномощени служители на Комисията следва да имат достъп до информацията само за целите на разработването и поддържането на централната електронна информационна система. И двете групи потребители следва да са обвързани от правилата за поверителност, заложени в настоящия регламент.

(16) Тъй като внедряването на централната електронна информационна система ще изисква технологични нововъведения, е необходимо прилагането на настоящия регламент да се отсрочи, за да се даде възможност на държавите членки и на Комисията да разработят тези технологии.

(17) Измамите с ДДС са често срещан проблем във всички държави членки. Сами по себе си държавите членки не разполагат с необходимата информация, за да гарантират правилното прилагане на разпоредбите относно ДДС при трансграничната електронна търговия и да се борят с измамите с ДДС при този тип търговия. Тъй като целта на настоящия регламент — борбата с измамите с ДДС — не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки в случай [...] на трансгранична електронна търговия, но това може да стане по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.

(18) Настоящият регламент зачита основните права и съблюдава принципите, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз. По-специално в него се зачита напълно правото на защита на личните данни, залегнало в член 8 от Хартата. В това отношение настоящият регламент строго ограничава обема на личните данни, които да бъдат предоставяни на разположение на държавите членки. Обработването на информация за плащанията съгласно регламента следва да се извършва единствено за целите на борбата с измамите с ДДС. Предаваните и обработваните след това данни за плащания в CESOP следва да се обработват единствено от длъжностни лица на данъчните органи за връзка в рамките на Eurofisc в границите на целесъобразното за постигане на целта за борба с измамите с ДДС, особено що се отнася до доставките от стопански субекти за потребители.

(19) В съответствие с член 42, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/1725 беше проведена консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните, който на 14 март 2019 г. представи становище[19]7.

(20) Поради това Регламент (ЕС) № 904/2010 следва да бъде съответно изменен,

[19] ОВ C […], […] г., стр. […].

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

*Член 1*

*Изменения на Регламент (ЕС) № 904/2010*

Регламент (ЕС) № 904/2010 се изменя, както следва:

(1) В член 2 се добавят следните букви т)—х):

„т) „доставчик на платежни услуги“ означава субект, посочен в член 1, параграф 1, букви а)—г) от Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета (*), или физическо или юридическо лице, което се ползва от освобождаване по член 32 от посочената директива;

у) „плащане“ означава действие, определено в член 4, точка 5 или 22 от Директива (ЕС) 2015/2366, освен в случаите на изключенията, предвидени в член 3 от същата директива;

ф) „платец“ означава физическо или юридическо лице съгласно определението в член 4, точка 8 от Директива (ЕС) 2015/2366;

х) „получател“ означава физическо или юридическо лице съгласно определението в член 4, точка 9 от Директива

(ЕС) 2015/2366.

---

(*) Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. за платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 2002/65/ЕО, 2009/110/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 и за отмяна на Директива 2007/64/ЕО (*ОВ L 337, 23.12.2015 г., стр. 35*).“

(2) ГЛАВА V се изменя, както следва:

а) заглавието на глава V се заменя със следното:

„СЪБИРАНЕ, СЪХРАНЕНИЕ И ОБМЕН НА СПЕЦИФИЧНА ИНФОРМАЦИЯ“;

б) вмъква се следното наименование на раздел 1:

*„РАЗДЕЛ 1*

*Автоматизиран достъп до специфична информация, съхранявана в националните електронни системи“;*

в) след член 24 се вмъква следното наименование на раздел 2:

*„РАЗДЕЛ 2*

*Събиране на специфична информация и централна електронна система“*;

г) вмъкват се следните членове 24а—24е:

*„Член 24а*

Комисията разработва, поддържа, хоства и технически управлява централна електронна система с информация за плащания („CESOP“) за целите на разследванията на предполагаеми измами с ДДС или за откриване на измами с ДДС.

*Член 24б*

1. Всяка държава членка събира и може да съхранява в национална електронна система информацията за получателите и плащанията, посочена в член 243б от Директива 2006/112/ЕО(*).

2. Всяка държава членка събира информацията по параграф 1 от доставчиците на платежни услуги:

   а) не по-късно от последния ден на месеца след изтичането на календарното тримесечие, за което се отнася информацията;

   б) посредством стандартен електронен формуляр.

3. Централното звено за връзка или отделите за връзка, или компетентните длъжностни лица, определени от компетентния орган на всяка държава членка, предават в CESOP информацията по параграф 1 не по-късно от десетия ден на втория месец след изтичането на календарното тримесечие, за което се отнася информацията.

---

(*) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1).

*Член 24в*

1. CESOP разполага със следните функционалности:

   а) съхраняване на информацията, предавана в съответствие с член 24б, параграф 3;

   б) групиране на съхраняваната в съответствие с буква а) информация за всеки отделен получател;

   в) анализиране на съхраняваната в съответствие с букви а) и б) информация, както и на относимата целева информация, съобщена или събрана съгласно настоящия регламент;

   г) даване на достъп до информацията по букви а), б) и в) на длъжностните лица за връзка в рамките на Eurofisc, посочени в член 36, параграф 1.

2. CESOP съхранява информацията по параграф 1, букви а)—в) за максимален срок от пет години, считано от края на годината, през която информацията е била прехвърлена в системата.

*Член 24г*

Достъп до CESOP се предоставя единствено на длъжностни лица за връзка в рамките на Eurofisc, които притежават личен потребителски идентификатор за CESOP, когато този достъп е във връзка с разследване на предполагаеми измами с ДДС или за откриване на измами с ДДС.

*Член 24е*

Следните мерки, задачи, технически въпроси, формат на стандартния електронен формуляр, информационни елементи, практически ред и условия и процедура за сигурност се приемат в съответствие с процедурата, предвидена в член 58, параграф 2:

а) техническите мерки за създаване и поддържане на CESOP;

б) задачите на Комисията във връзка с техническото управление на CESOP;

в) техническите въпроси, свързани с инфраструктурата и инструментите, необходими за осигуряване на връзката и общата оперативност между националните електронни системи, посочени в член 24б, и CESOP;

г) електронните стандартни формуляри, посочени в член 24б, параграф 2, буква б);

д) информацията и техническите въпроси, свързани с достъпа до информацията, посочен в член 24в, параграф 1, буква г);

е) практическите ред и условия за идентифициране на длъжностното лице за връзка в рамките на Eurofisc, което ще има достъп до CESOP в съответствие с член 24г;

ж) процедурите, които Комисията ще въведе по което и да било време, за да се гарантират подходящите технически и организационни мерки за сигурност за разработването и функционирането на CESOP;

з) ролите и отговорностите на държавите членки и на Комисията, що се отнася до функциите на администратора и обработващия лични данни съгласно Регламент (ЕС) 2016/679 и Регламент (ЕС) 2018/1725.

*Член 24ж*

1. Разходите за създаването, експлоатацията и поддържането на CESOP се поемат от общия бюджет на Съюза. Те включват разходите за защитената връзка между CESOP и националните системи на държавите членки, както и за услугите, необходими за изпълняване на функционалностите, изброени в член 24в, параграф 1.

2. Държавите членки поемат разходите и отговарят за всички необходими разработки на своите национални електронни системи, посочени в член 24б, параграф 1.“

(3) В член 37 се добавя следната алинея:

„В годишния доклад се посочват най-малкото:

i) общият брой случаи на осъществен достъп до CESOP;

ii) оперативните резултати въз основа на обработената съгласно член 24г информация, установени от длъжностните лица за връзка в рамките на Eurofisc;

iii) оценка на качеството на обработените в CESOP данни.“

(4) В член 55 се вмъква следният параграф 1а:

„1а. Информацията, посочена в глава V, раздел 2, се използва за целите, посочени в параграф 1, единствено ако е била сверена с друга данъчна информация, намираща се на разположение на компетентните органи на държавите членки.“

*Член 2*

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 1 януари 2024 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки. Съставено в Брюксел на […] година.

*За Съвета*

*Председател*